

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Pavla Horňáka v právní věci žalobců: a) **F. M.**, b) **M. M.**, oba bytem X, oba zast. JUDr. Janou Brodinovou, advokátkou, se sídlem Všeradice 51, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti: **Ekonomické stavby, s. r. o.**, se sídlem Ke Křižovatce 46, Zruč-Senec, IČ 26353776, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2009 čj. 041721/2009/KUSK/OŽP-Bab

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. **Žalobcům se vrací soudní poplatek ve výši 2.000 Kč zaplacený v kolcích. Tato částka bude žalobcům vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám JUDr. Jany Brodinové, advokátky.**

Odůvodnění

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo o odvolání osoby zúčastněné na řízení proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odbor výstavby a životního prostředí (dále jen vodoprávní úřad) ze dne 28. 1. 2009 zn. S-MUHO/1847/08/DH čj. MUHO/29512/2008, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení podle § 42 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen vodní zákon) a podle § 135 zákona č. 183/2006 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, uloženo opatření k nápravě závadného stavu na pozemku stp. 172 v k. ú. Libomyšl, rozhodnuto tak, že toto rozhodnutí vodoprávního úřadu bylo podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno a řízení zastaveno.

Městský soud v Praze se v první řadě zabýval tím, zda jsou dány všechny podmínky řízení k tomu, aby mohl o žalobě meritorně rozhodnout a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle § 42 odst. 1 vodního zákona k odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod, nedovoleného nakládání se závadnými látkami nebo havárií (dále jen "závadný stav") uloží vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod (dále jen "původce"), povinnost provést opatření k nápravě závadného stavu (dále jen "opatření k nápravě"),

popřípadě též opatření k zajištění náhradního odběru vod, pokud to vyžaduje povaha věci. Náklady na provedení opatření k nápravě nese ten, jemuž bylo opatření k nápravě uloženo. Pokud ten, komu byla uložena opatření, je neplní a hrozí nebezpečí z prodlení, zabezpečí opatření k nápravě vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí na náklady původce. Za původce závadného stavu se považuje ten, kdo závadný stav způsobil. Pokud k havárii došlo v důsledku zásahu Hasičského záchranného sboru České republiky nebo jednotek požární ochrany, nepovažují se za původce havárie, jestliže k zásahu použili přiměřených prostředků.

Podle § 135 odst. 1 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby neodkladné odstranění stavby a zabezpečí její odstranění, jsou-li ohroženy životy osob nebo zvířat tím, že stavba hrozí zřícením. Stavební úřad nařídí vlastníku stavby provedení nutných zabezpečovacích prací, jestliže stavba svým technickým stavem ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat, není-li nutné ji neodkladně odstranit.

Řízení dle § 42 vodního zákona i řízení dle § 135 stavebního zákona je řízením zahajovaným z moci úřední. Účastník řízení může dát k zahájení takového řízení podnět podle § 42 správního řádu, takový podnět však není návrhem na zahájení řízení. Účastník, který takový podnět podá, tedy nemá právní nárok na zahájení takového řízení. Pokud by v této věci vodoprávní úřad neshledal důvod k zahájení řízení, tento jeho závěr by nebylo možno napadnout žalobou ve správním soudnictví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2007 čj. 4 Ans 6/2006-162).

V předmětné věci však vodoprávní úřad na podnět žalobců reagoval, řízení zahájil a vydal rozhodnutí, jímž osobě zúčastněné na řízení uložil opatření k nápravě závadného stavu. Toto rozhodnutí vodoprávního úřadu však bylo zrušeno následně vydaným rozhodnutím žalovaného v odvolacím řízení a z hlediska právní sféry žalobců (i všech ostatních účastníků řízení) byl obnoven právní stav existující před zahájením řízení.

Jestliže tedy řízení zahájené z moci úřední skončilo jeho zastavením a rozhodnutím odvolacího orgánu o zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí, tedy „odstraněním“ úkonů provedených v rámci tohoto řízení, pak je jeho výsledek vzhledem k právům a povinnostem účastníků řízení zcela neutrální. Pokud žalobci nemají nárok na zahájení a provedení řízení, pak nemohou být ani zkráceni na svých právech tím, že původně zahájené řízení již neprobíhá a veškeré účinky úkonů provedených v jeho rámci, které by se jejich právní sféry případně mohly dotknout, byly eliminovány (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, čj. 9 As 25/2008-81).

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. je k podání žaloby legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). S ohledem na použitou legislativní zkratku je nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného právního ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Žalobou napadené rozhodnutí však takovým úkonem není, jak bylo vyloženo shora.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je nepřipustný návrh tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je v přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce jsou vyloučeny ze soudního přezkoumání podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je vyloučeno z přezkumu soudem, nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu odmítnout.

Výrok o nákladech řízení vyplývá z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Vzhledem k odmítnutí žaloby před prvním jednáním ve věci pro nedostatek podmínek řízení má soud za to, že je na místě postupovat analogicky dle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, a proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku (výrok IV).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 19. srpna 2010

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu